

Streda 9. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 9. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú:

úprimnosť pri hľadaní Božej
pravdy; horizonty večnosti;
celým srdcom a celou myslou.

05.06.2024

NAŠA vlastná minulosť je do veľkej
miery formovaná stretnutiami s
inými ľuďmi: niekedy sú náhodné,
inokedy plánované; niekedy sú
súčasťou našej každodennej činnosti,
inokedy sa objavia nečakane. Tieto

okolnosti niekedy vytvárajú priateľstvá, ktoré môžu dokonca zmeniť náš život. Evanjelium rozpráva o niektorých stretnutiach Ježiša s jeho súčasníkmi. Sú medzi nimi jednoduchí ľudia, ktorých takmer náhodné stretnutie úplne zmenilo, ako napríklad Samaritánka. Sú tu aj významné osobnosti, ako napríklad Nikodém, ktorí vyhľadali Ježiša na rozhovor s úmyslom prehĺbiť svoje poznanie Boha. Ale sú aj iní, ktorí sa ho pýtali ani nie tak preto, aby sa niečo naučili, ale aby našli rozpor medzi jeho kázaním a tým, čo hovorí Písmo.

To je prípad saducejov, ktorí neveria v zmŕtvychvstanie a ktorí pristupujú k Ježišovi, aby mu predložili prípad, ktorý sa aspoň dnes zdá byť možno prehnaný a nadnesený: ak žene zomierali muži, komu bude patriť ako manželka, keď príde vzkriesenie? (porov. Mk 12, 19-23). Títo saduceji nemajú úprimnú túžbu

objaviť pravdu, nevedú dialóg s ochotou zmeniť svoj spôsob myslenia alebo vystúpiť z vlastných schém. Neakceptujú, že „Boh je vždy väčší, ako si ho predstavujeme; skutky, ktoré koná, sú prekvapujúce v porovnaní s našimi výpočtami; jeho konanie je vždy iné, vždy prevyšuje naše potreby a naše očakávania; a preto ho nikdy nesmieme prestať hľadať a obracať sa k jeho pravej tvári“^[1].

Pri pohľade na postoj saducejov sa môžeme pýtať aj sami seba: Snažím sa priblížiť k Božej pravde s vedomím, že riskujem, že budem musieť revidovať svoje predsudky a upraviť svoje schémy? Som otvorený Božej veľkosti, ktorá pozdvihuje môj pohľad a moje niekedy trochu zmätočné prístupy? Žiadne stretnutie s Kristom nenechá ľahostajným toho, kto k nemu pristupuje s pokorou a bez zábran.

„NEMÝLITE sa preto, že nepoznáte Písmo ani Božiu moc? Lebo keď ľudia vstanú z mŕtvych, už sa ani neženia, ani nevývávajú, ale sú ako anjeli v nebi“ (Mk 12, 24-25). A aby bolo jasné, že vzkriesenie je základnou súčasťou Božieho plánu a že po smrti nájde život nielen duša, ale aj naše telo, Pán dodáva, že Boh ich otcov „nie je Bohom mŕtvych, ale živých“ (Mk 12, 27).

Jednou z otázok, ktoré si človek v priebehu dejín najviac kládol, bolo práve to, čo nás čaká po smrti. A v evanjeliu, v stále aktuálnom Božom slove, nachádzame odpoveď na túto otázku. Ježiš nás uistuje, že život sa nekončí našou pozemskou cestou. Sme povolaní byť „navždy podobní Bohu“^[2]; sme stvorení na to, aby sme nikdy nezomreli, ale aby sme prebývali v nebi, ktoré nie je fyzickým miestom nad nami, ale

novou dimenziou, kde sa naplnia naše najhlbšie túžby. „Boh pozná a miluje tohto úplného človeka, ktorým sme dnes. Je teda nesmrteľné to, čo rastie a rozvíja sa v našom živote už teraz. Práve v našom tele trpíme a milujeme, dúfame, prežívame radosť i smútok, napredujeme v čase“^[3].

V tomto zmysle svätý Josemaría povedal, že všetky činnosti tu na zemi, aj tie zdanlivo najmenšie, môžeme vykonávať s „vibráciou večnosti“^[4]. Za dobre vykonanou prácou, detailom služby alebo krátkou modlitbou sa skrýva oveľa širší horizont, než sa možno zdá voľným okom. Nič, čo urobíme, nezostane nenaplnené; každé gesto nás môže pripraviť na kontempláciu Boha tvárou v tvár vo večnom živote.

SVÄTÝ AUGUSTÍN, poháňaný túžbou lepšie poznať Boha, aby ho mohol viac milovať, sa hlboko ponoril do filozofie a do toho, čo nám zjavila viera. Hovorí sa, že pri jednej príležitosti sa prechádzal po morskom pobreží a v mysli si premietal mnohé úvahy o Najsvätejšej Trojici. Uvidel malého chlapca, ako beží k brehu a plní malú nádobu vodou z mora, vrátil sa na miesto, kde bol predtým, a vyprázdnil ju do jamy, ktorú urobil v piesku. Chlapec túto činnosť opakoval dovtedy, kým sa ho svätý Augustín neopýtal, čo robí. Potom mu chlapec vysvetlil, že chcel vyprázdniť more a všetku vodu preniesť do tejto jamy. Svätý Augustín mu dal najavo nemožnosť tejto úlohy, ale chlapec odpovedal, že oveľa ťažšie je pochopiť, čo robí on: snaží sa vyriešiť Božie tajomstvo.

„Viera a rozum sú ako dve krídla, ktorými ľudský duch stúpa ku

kontemplácii pravdy. Boh vložil do ľudského srdca túžbu poznať pravdu a napokon ho spoznať, aby poznaním a láskou k nemu mohol dosiahnuť aj úplnú pravdu o sebe samom“^[5]. A takto sa pozeráme na Božie veci, ako to učil izraelský ľud: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mt 22, 37). „Čo ti zostalo zo srdca, aby si miloval sám seba?“, pýta sa svätý Augustín, „čo z tvojej duše? Čo z tvojej mysle? Všetko, hovorí. Ten, ktorý vám dal všetko, žiada od vás všetko“^[6].

Svätý Josemaría hovorieval, že život kresťana je poznačený synovským vzťahom k Bohu a zároveň túžbou spoznať ho do hĺbky. „Máme byť zbožní ako deti, nie však nevedomí, lebo každý kresťan sa vrámci svojich možností musí snažiť o seriózne a vedecké štúdium viery. A toto všetko je teológia. Preto teda zbožnosť detí, ruka v ruke so spoľahlivou náukou

teológov“^[7]. Môžeme sa obrátiť na Pannu Máriu, aby nám pomohla s dôverou stýkať sa s jej Synom a túžiť ho milovať a každým dňom viac a viac poznávať.

^[1] František, *Anjel Pána*, 11-XII-2022.

^[2] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 1023.

^[3] Joseph Ratzinger, *Cooperadores de la Verdad*.

^[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 239.

^[5] Svätý Ján Pavol II, *Fides et Ratio*, úvod.

^[6] Svätý Augustín, *Kázeň 34*.

^[7] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 10.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/streda-9-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/streda-9-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (19.03.2026)